

24. 4. 2026

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí

Kamerové systémy se staly běžnou součástí provozu veřejných budov, kulturních zařízení či úřadů. S jejich využíváním však nevyhnutelně vyvstávají otázky ochrany osobních údajů a práv osob, které jsou na kamerových záznamech zachyceny. Jednou z prakticky velmi častých a současně právně sporných situací je žádost fyzické osoby o poskytnutí kamerového záznamu, na němž je tato osoba zachycena.

Tento článek se zaměřuje na střet práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům podle nařízení GDPR a povinností veřejných institucí podle zákona č. [106/1999](#) Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to na pozadí konkrétní aplikační praxe.

Právo subjektu údajů podle GDPR

Podle čl. 15 odst. 1 a 3 nařízení GDPR má subjekt údajů právo získat od správce potvrzení, zda jsou jeho osobní údaje zpracovávány, a pokud ano, také právo na poskytnutí kopie těchto osobních údajů. Do pojmu osobní údaj přitom nepochybně spadá i podoba fyzické osoby zachycená kamerovým systémem, pokud umožňuje její identifikaci.

Toto právo však není bezbřehé. Čl. 15 odst. 4 GDPR výslovně stanoví, že právem na získání kopie nesmějí být nepříznivě dotčena práva a svobody jiných osob. Právě tento korektiv bývá v praxi klíčový u kamerových záznamů, které zpravidla nezachycují pouze jednu osobu, ale více identifikovatelných fyzických osob současně.

Správce osobních údajů je proto povinen zkoumat, zda je možné záznam poskytnout například po anonymizaci dalších osob, případně zda by poskytnutí záznamu „v plné podobě“ nezasáhlo nepřiměřeně do práv třetích osob.

Kamerové systémy a oprávněný zájem správce

Veřejné instituce obvykle provozují kamerové systémy na základě právního důvodu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR, tedy z důvodu oprávněného zájmu správce. Typicky se jedná o ochranu majetku, zajištění bezpečnosti osob nebo ochranu zdraví při práci. Tento účel bývá konkretizován ve vnitřních směrnících správce, které vymezují rozsah, dobu uchování i způsob nakládání se záznamy.

Právě účel zpracování je přitom zásadní. Kamerový systém není provozován za účelem poskytování záznamů třetím osobám, ani jako „archiv“ pro budoucí dokazování v soukromoprávních či správních sporech. Pokud správci nevznikne zvláštní zákonná povinnost (např. na základě výzvy orgánu veřejné moci), zůstává jeho oprávnění ke zpracování omezeno původním účelem.

Technické a právní limity anonymizace

Častým argumentem správců bývá nemožnost nebo nepřiměřená obtížnost anonymizace kamerového záznamu. Je třeba zdůraznit, že GDPR neukládá správcům povinnost vytvářet nové informace nebo provádět nákladné technické úpravy, pokud by tím byla nepřiměřeně zatížena jejich činnost.

Pokud správce objektivně nemá technické prostředky k účinné anonymizaci ostatních osob na záznamu a poskytnutí neanonymizovaného záznamu by porušilo jejich práva, může být odmítnutí žádosti v souladu s čl. 15 odst. 4 GDPR. Každý takový případ však musí být posuzován individuálně a řádně odůvodněn.

Povinný subjekt podle informačního zákona

Specifickou roli hrají veřejné instituce, zejména příspěvkové organizace zřizované územními samosprávnými celky. Ty jsou povinnými subjekty ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Jak vyplývá z ustálené judikatury Ústavního soudu (např. nález sp. zn. I. ÚS 260/06) i odborné literatury, za veřejnou instituci se považují subjekty zřízené aktem veřejné moci, plnící veřejný účel a podléhající veřejné kontrole.

To však automaticky neznamená, že kamerové záznamy musí být poskytovány podle informačního zákona. Pokud požadovaná informace představuje osobní údaj, uplatní se přednostně právní režim GDPR. Informační zákon nelze použít k obcházení ochrany osobních údajů.

Závěr

Právo na přístup ke kamerovým záznamům představuje citlivou oblast na pomezí ochrany osobních údajů a transparentnosti veřejné správy. Subjekt údajů má právo na ochranu svých osobních údajů i na informace o jejich zpracování, toto právo však musí být vyvažováno právy dalších osob a legitimními zájmy správce.

Pro veřejné instituce z toho plyne nutnost pečlivého, individuálního posuzování každé žádosti, existence kvalitních interních směrnic a důsledného odůvodňování případných odmítnutí. Pro subjekty údajů pak platí, že ani oprávněný zájem na získání důkazního materiálu automaticky nezakládá právo na vydání kamerového záznamu bez dalších podmínek.

Mgr. Milan Hrkalík,
advokát

Valíček & Valíčková
advokátní kancelář, s.r.o.

[Valíček & Valíčková, advokátní kancelář](#)

Kanceláře **Brno**: Nám. Svobody 18, Brno

Kancelář **Praha**: Scott.Weber Workspace – NR7, náměstí Republiky 1081/7, 110 00 Praha 1 - Staré Město

Kancelář **Vyškov**: Dukelská 12, Vyškov

Tel.: 770 685 603

email: info@brno-advokatnikancelar.cz

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací – režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)